

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.957/3
van 8 april 2014

over

een voorstel van decreet ‘houdende wijziging van artikel 146 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2411/1)^(*)

^(*) Voorstel van decreet van de heren Philippe De Coene, Veli Yüksel, Wilfried Vandaele, Chokri Mahassine, Johan Verstreken en Marius Meremans ‘houdende wijziging van artikel 146 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2411/1). Op grond van de brief van de Voorzitter van het Vlaams Parlement lijkt het advies te worden gevraagd over het oorspronkelijke voorstel van decreet, terwijl de adviesaanvraag er gekomen is omdat een aantal leden van het Vlaams Parlement een motie in die zin hebben ondertekend (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2411/4). In die motie wordt expliciet verwezen naar “de door de commissie aangenomen tekst van het voorstel van decreet houdende wijziging van artikel 146 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2411/3)”, zodat er vanuit mag worden gegaan dat het de bedoeling is het advies te vragen over de door de commissie aangenomen tekst.

Op 3 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorstel van decreet ‘houdende wijziging van artikel 146 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie’ (*Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2411/1).

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 8 april 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Wouter PAS, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 april 2014.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn.¹ De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van die wetten (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

2. In het onderhavige geval luidt de motivering als volgt:

“Het verzoek om spoedbehandeling is gemotiveerd door de aanbeveling uit de behoefte- en marktanalyse van het Vlaamse radiolandschap door KPMG waarin de verhandeling in zendvergunningen als een bedreiging gesignaleerd wordt voor de lokale radiosector. Er wordt aanbevolen om een decretale maatregel te treffen om de mogelijkheid om zendvergunningen te verhandelen te verstrengen. Dit ligt in het verlengde van het jaarverslag van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). Bij de erkenningsrondes en de inwerkingtreding van het nieuwe frequentieplan in 2004 werden door de Vlaamse Regering 165 onafhankelijke werkende lokale radio's erkend en 129 lokale radio's in samenwerkingsverband, op basis van de beste dossiers en beste intenties voor de beschikbare frequenties. Tegen eind 2013 was het landschap drastisch gewijzigd: er bleven nog amper 86 onafhankelijke lokale radio's en 207 lokale radio's in samenwerkingsverband over. De VRM besluit terecht: ‘Het is een reëel gegeven dat het verworven gratis gebruik van een schaars gemeenschapsgoed in de praktijk op één of andere wijze te gelde wordt gemaakt. Momenteel bestaat er geen decretale mogelijkheid om dergelijke praktijken een halt toe te roepen of te gaan controleren. Zolang de huidige bestaande decretale regeling gehandhaafd blijft, kan ook bij een volgende erkenningsronde een kandidaat voor een erkenning – door het indienen van een aanvraagdossier waarin op papier op de grootst mogelijke wijze wordt tegemoetgekomen aan de opgelegde erkenningsvoorwaarden – na het verwerven van de erkenning, deze quasi onmiddellijk doorschuiven met lucratief oogmerk.’ De indieners wensen niet te wachten op de nieuwe erkenningsronde om de handel in schaarse FM-frequenties voor lokale radio's tegen te gaan omdat de consolidatie van radio-omroepen in ketens in ijlt tempo plaatsvindt, rekening houdend met het feit dat deze ketens hun positie willen versterken en consolideren tegen de nakende erkenningsronde. In de bovengenoemde KPMG-studie staat ook de expliciete aanbeveling om gemeenschapsradio's met een apart statuut te erkennen.”

¹ Zie bijvoorbeeld adv.RvS. 42.186/AV van 6 februari 2007, dat is gegeven door de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State (*Parl.St.* Senaat 2006-07, nr. 3-1054/2, 2). In dat advies heeft de algemene vergadering trouwens aangegeven dat het vereiste van bijzondere motivering om af te wijken van de normale procedures voor het raadplegen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State onverkort blijft gelden aan het einde van de zittingsperiode van een parlementaire assemblee, terwijl de nakende vernieuwing ervan op zich geen afdoende verantwoording voor de toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State is.

3. Die motivering geeft aan waarom de aanpassing van het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’ nodig wordt geacht, doch niet waarom die wijziging onverwijld zou moeten worden doorgevoerd. Er wordt immers niet concreet uiteengezet waarom de door de indieners van het voorstel beoogde anticipatie op de volgende erkenningsronde voor lokale radio’s in die mate dringend is dat niet kan worden volstaan met een adviesaanvraag overeenkomstig artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State. De loutere vermelding dat de indieners “niet [wensen] te wachten op de nieuwe erkenningsronde” volstaat in dat verband niet.

De adviesaanvraag is bijgevolg niet-ontvankelijk.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT